

श्रेयाकडे बघून एक लक्षात आले राधाच्या कि ती सर्वापेक्षा बरीच लहान दिसत होती म्हणजे तिने आपल्यापेक्षा १२-१३ वर्षांनी मोठ्या असलेल्या श्लोकशी लग्न केले होते.थोडे कनफ्युजन होते.राधा श्रेयाशी बोलायला गेली .

“हाय, मी राधा ”

“हाय, तुम्हाला कोण ओळखत नाही, तुम्ही फार सुंदर गाता तुमचा आवाज फार गोड आहे “

“अहो जाहो नको करू प्लीज, मैत्रीणीला कोणी अहो जाहो करत का?”राधा लटके रागवत बोलली,“आणि गाणे म्हणशील तर तू हि शिकलेली आहेस ,मेहफिल जमऊ एकदा”

“ok तू अहो जाहो करण्याइतकी मोठी दिसत नाहीस हेही खरेच,बाय द वे तुला हा केसरी रंग फार शोभून दिसतो आहे, you look marvalous! ”

“ आणि काय ग एवढी गोड असून तू डॉक्टर कशी झालीस?”

श्रेया हसून म्हणाली “मला श्लोक भेटणार होता म्हणून मी डॉक्टर झाले”

हसताना श्रेया फार छान दिसत होती,श्लोकचे नाव घेतल्यावर राधाच्या मनात एक सूक्ष्म कळ उठली.तिने लांब उभ्या असलेल्या श्लोककडे पहिले,तो त्यांच्याकडेच पाहत होता.काय विचार करत असेल श्लोक ? श्रेयापेक्ष आपण अधिक सरस आहोत हे बघत असेल का?

तेवढ्यात श्लोकचा मोबाईल वाजला आणि तो ओरडला “ श्रेया लवकर चल कुहू क्लासहून येताना सायकलचा धक्का लागून वरून पडली तिला खूप लागले आहे, come fast darling ” आणि ते दोघे लगबगीने निघून गेले.

पार्टीतील सगळी मजाच गेली. राधा पूर्वाला मदत करत होती किचन मध्ये आणि डोक्यात विचार चालू होते.कसे असेल दोघांचं घर ,एकमेकांशी संबंध, श्रेयाने वयात फरक असताना का लग्न केले असेल. पूर्वा थोडी फ्री झाल्यावर श्रेयाने विचारले, “ कोण पडले म्हणून गेली ती दोघे?”

“सांगते तुला सगळे मलाही कालच कळले.” पूर्वाने टेबल आवरता आवरता सांगायला सुरवात केली.

“श्लोक भारतातून गायब झाला, जॉब करता करता त्याला वेगवेगळ्या देशात फिरावे लागले ,९-१० वर्षे नुसता फिरत होता त्यात खाण्यापिण्याचे खूप हाल झाले, तब्येतीकडे पूर्ण दुर्लक्ष झाले, आणि त्याच्या सारखे पोटाने दुखू लागले सगळ्या टेस्ट झाल्या पण काही डायग्नोसिस होई ना. तो एक स्पोर्ट पर्सन असल्यामुळे त्याला सहन करण्याची ताकद होती ”

राधा अगदी लक्ष देऊन ऐकत होती “ my god! काहीतरीच ग पूर्वा तू मला भलते सलते सांगणार नाहीस”

“तुला जे ऐकायचे नाही तेच आहे ग, श्लोकला कॅन्सर आहे intestine चा, आता बरा आहे तो.त्याची treatment बरीच वर्ष चालली तेव्हा त्याची आणि श्रेयाची ओळख झाली.श्रेया रिसर्च सेंटर मध्ये आहे. मरणाच्या दारातून खेचून

आणले आहे तिने त्याला.चांगल्यातला चांगला डॉक्टर, सर्व सोयी,मानसिक आधार अशी खूप मदत केली तिने.श्लोकने तर जगायची अशाच सोडली होती पण हिने अहोरात्र सेवा केली श्लोकची.”

राधा दिग्मूढ होऊन ऐकत होती.

“अशीच काळजी घ्या घरी, असे श्रेयाने सांगितले तेव्हा पठ्या म्हणाला मी इथेच येईन रहायला,तुम्ही आहात ना इथे”

पूर्वा सांगत होती.

“श्लोक पेक्षा १०-१२ वर्षांनी लहान असलेली श्रेया त्याच्या प्रेमात पडली आणि दोन वर्षांपूर्वी त्यांनी लग्न केले”

“ कुहू कोण ?”

“ती अजून एक स्टोरी आहे. कुहू ४ वर्षांची असताना तिची आई हॉस्पिटल मध्ये cancer ने गेली, तिला कोणीच नव्हते म्हणून ही दोघे तिला सांभाळतात आणि तिला adopt केले आहे.”

तेवढ्यात बेल वाजली आणि श्रेया आणि श्लोक कुहूला घेऊन आत आले.कुहू चे डोळे आणि गोबरे गाल लाल लाल झाले होते हातात chocolate होते मान श्रेयाच्या खांद्यावर विसावली होती.

राधाची श्लोक कडे पाहयची हिम्मत झाली नाही.श्रेया कुहूलाच सांभाळत होती.सगळ्यांनी पटापट जेऊन घेतले.

घरी आल्यावर राधा एकदम सुन्न झाली.राधेय लगेच झोपायला गेला.राधा नुसती अस्वस्थ होऊन बसून राहिली.

आपले घर आपला नवरा,मुले ह्या सगळ्याचा तिला अभिमान वाटे.आपण सर्वांना कसे निट सांभाळले आहे,गाडी,बंगला सर्व कसा हेवा वाटावा असे आहे,मुले हुशार आहेत,कुठे खोड काढायला जागा नाही.आनंदाचे असे मोजमाप असते का?

श्रेयाने जे केले तसे करायला जमले असते का आपल्याला,राधा मनाशीच विचार करित होती.एखादी मनाने खंभीर असलेली,प्रचंड ओढ आणि ध्यास असणारी खूप प्रेमळ अशी मुलगीच हे करू शकते.श्रेया आपल्यापेक्षा खूप खूप उंच हिमालयावर असल्यासारखी तिला भासली.आपण आपला आनंद वस्तूंच्या मूल्यांशी जोडतो आणि श्रेया कुठल्यातरी वेगळ्याच तरल पातळीवर जगते आहे ,श्रेयाच्या जगण्याला खोल अर्थ प्राप्त झाला आहे,सतत झिरपणारा आनंद याचा ती अनुभव घेते आहे.राधा आनंदाच्या या बिलोरी रूपाने भाराऊन गेली आणि आपल्या हातातून काय निसटले याचा ती विचार करू लागली.

रात्रीची वेळ होती पावसाची रिप रिप चालू झाली होती, दूर कुठेतरी मुकेशचे गाणे लागले होते

“किसी के मुस्कराहटो पे हो निसार.....